

Na ovčáka kaprál mává
dej se k nám a nemine tě sláva,
ovčák váhá, nemá stání,
rozhlíží se naposledy strání
nechal ovce v louce stát,
nesměle, nespěle
na pochod začal vojsku bubnovat.

Na pochod se vojsko dává,
kaprál volá „králi budiž sláva“,
vpředu tambor s bubnem víří,
do bitevní vřavy rovnou míří,
trubka vojenská a s ní
kanon zní, kanon zní,
vyhrává marš na cestu poslední.

Na šavlích se slunce blejská,
po ovcích se ovčákovi stejská,
po zahrádce s planou růží,
není buben, má jen jednu kůži ;
na vojáka proč si hrát,
buben sem, buben tam,
k čertu s ním může táhnout i pan král.

V dálce za ním bitva hřímá,
buben pryč a paličky jen třímá,
cestou stokrát známou běží,
nevadí že popadá dech stěží,
sláva už ho neláká,
ovečkám, ovečkám
bude dál v klidu dělat ovčáka čtveráka.